

Zpěvník

Dílo je vytvořeno pod licencí Creative Commons (CC BY 4.0). Autorem je VasaM.
Dílo smíte:

- *sdílet* – rozmnožovat a distribuovat materiál prostřednictvím jakéhokoli média v jakémkoli formátu
- *upravit* – remixovat, změnit a vyjít z původního díla pro jakýkoliv účel, a to i komerční.

Za podmínky uvedení jeho původu, tedy je Vaší povinností uvést autorství, poskytnout s dílem odkaz na licenci a vyznačit Vámi provedené změny. Toho můžete docílit jakýmkoli rozumným způsobem, nicméně nikdy ne způsobem naznačujícím, že by poskytovatel licence schvaloval nebo podporoval Vás nebo Váš způsob užití díla. Poskytovatel licence nemůže odvolat tato oprávnění do té doby, dokud dodržíte licenční podmínky.

Zdrojové soubory k tomuto zpěvníku najdete na <https://github.com/VasaMM/zpevník>.
Vytvořené pdf tamtéž.

Ke zpěvníku byl vytvořen playlist pro službu Spotify <https://open.spotify.com/playlist/2eriz9vxG9uJzPwseSasVu?si=fcc7d09377ba4879>.

Tento soubor byl vytvořen 12. ledna 2023.

Obsah

A	
A te Rehradice (Vlasta Redl)	1
Anděl (Karel Kryl)	2
Až to se mnou sekne (J. Nohavica)	3
B	
Babička Mary (Jan Werich, Jiří Voskovec)	5
Batalion (Spirituál kvintet)	7
Bedna od whisky (bratři Ryvolové)	8
Bláznova ukolébavka (Pavel Dydovič)	10
Blues Folsomské věznice (Greenhorns)	11
Blues na cestu poslední (Semafor)	12
Břímě (Petr Kalandra)	13
Buráky (Michal Tučný)	14
C	
Cesta (Kryštof)	15
Čúrej! (Kašpárek v rohlíku)	16
D	
Divocí koně (J. Nohavica)	18
Dobrák od kosti (Chinaski)	19
Dokud se zpívá (J. Nohavica)	20
Đábel a syn (Kabát)	21
F	
Franky Dlouhán (Nedvědi)	23
G	
Gorale (Čechomor)	24
H	
Hlídač krav (J. Nohavica)	25
Ho ho Watanay (Žalman)	26
Hruška (Čechomor)	27
Hudsonské šífy (Wabi Daněk)	28
Husličky (Vlasta Redl)	30
Hvězdář (UDG)	31

J	
Jaro (Fešáci)	32
Jasná zpráva (Olympic)	33
Jdem zpátky do lesů (Žalman)	34
Jdou po mně, jdou (J. Nohavica)	35
Jednou mi fotr povídá (Ivan Hlas)	37
Ještě jedno kafe bych si dal (Křestian Robert)	38
Jožin z bažin (Ivan Mládek)	39
K	
Kdyby tady byla taková panenka (Žalman)	41
Když jde malý bobr spát (Petr Skoumal)	42
Když mě brali za vojáka (J. Nohavica)	43
Když náš táta hrál (Greenhorns)	45
Kluziště (Karel Plíhal)	46
Knockin' on heaven's door (Bob Dylan)	47
Kometa (J. Nohavica)	48
Kozel (J. Nohavica)	50
Kulatý obdélníky (Hop Trop)	51
L	
Lodníkův lament (Hop Trop)	52
M	
Marie (Tomáš Klus)	54
Marnivá sestřenice (Jiří Suchý, Jiří Šlitr)	55
Medvědi nevědí (Ivan Mládek)	56
Mezi horami (Čechomor)	57
Měsíc (Mňága a Žďorp)	58
Montgomery (Petr Spálený)	59
Morituri te salutant (Karel Kryl)	60
N	
Na kolena (Ivan Hlas)	61
Nad stádem koní (Buty)	62
Nagasaki Hirošima (Mňága a Žďorp)	64
Nebeská brána (Petr Kalandra)	65
Nosorožec (Karel Plíhal)	66
O	
Okoř	67

S

Síla starejch vín (Škvor)	69
-------------------------------------	----

Emi D G

- 1.** A te Rehradice na pěkný rovině,

A Hmi Emi A D

teče tam voděnka dole po dědině,

Ami Hmi Emi

je pěkná, je čistá.

- 2.** A po tej voděnce drobný rebe skáčó,
pověz ně má milá, proč tvý voči pláčó
tak smutně, žalostně.

- 3.** Pláčou oni, pláčou šohajó pro tebe,
že sme sa dostali daleko vod sebe,
daleko vod sebe.

- 4.** Co by neplakaly, když hlavěnka bolí
musijó zaplakat šohajovi kvóli
šohajovi kvóli.

1. G Emi G D⁷
Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
 G Emi G D⁷
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
 G Emi G D⁷
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
 G Emi G D⁷
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: G Emi G D⁷
A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
 G Emi G D⁷
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
 G Emi D⁷ G
co mě čeká a nemine,
 G Emi D⁷ G
co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Až to se mnou sekne

J. Nohavica

3/4 takt

- Ami** **E⁷** **Ami** **G**
1. Až obuju sirano černe papirove boty,
C **G** **C**
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
Dmi
až vyjde dluhy pruvod smutečních hostu
Ami
na Slezsku Ostravu od Sykorova mostu,
E⁷ **Ami**
až to se mnu sekne, to bude pěkne,
F **Ami** **E⁷** **Ami**
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
- 2.** Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
bo jak sem nesnašel šledryjan ve výrobě,
nebudu ho trpět', ani co sem v hrobě,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
- 3.** S někerym to seka, že až nevíš, co se robi,
jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby,
kdybych si moh vybrat, chtěl bych hned a honem,
ať to se mnu šlahne tajak se starym Magdonem,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
- 4.** Jedine, co nevím: jestli Startku nebo Spartu,
bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
na každý pad s sebu беру bandasku s rumem,
bo rum nemuže uškodit, když pije se s rozumem,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

5. Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
 hod' mě na cimru, kde leží starý Lojza Miltag,
 s Lojzou chodili jsme do Orlove na základní školu,
 farali jsme dolů, tak už doklepem to spolu,
 až to se mnou sekne,
 pěkně, to bude pěkně, až to se mnou definitivně sekne.

6. Až obuju si ráno černé papírové boty,
 až i moje stará pochopí, že nejdu do roboty,
 kdybych, co chtěl, dělal, všechno málo platně,
 mohlo to být horší, nebylo to špatně,
 až to se mnou sekne,

F
 kdybych, co chtěl, dělal, všechno málo platně,

Ami **E⁷**
 mohlo to být horší, nebylo to špatně,

F **Ami E⁷** **Ami F** **Ami E⁷** **Ami**
 až to se mnou ... nana na...

Babička Mary

Jan Werich, Jiří Voskovec

1. *Ami* Štěchovická laguna když dřímá v zadumaném stínu Kordylér,

Dmi Ami H⁷ E
pirát zkrvavenou šerpu ždímá, šerif si láduje revolver.

Ami Pikovická rýžoviště zlata čeří se v příboji Sázavy,

Dmi Ami |Dmi E⁷ |Ami
ale za to krčmářova chata křepčí rykem chlapské zábavy.

G⁷ C G⁷ C
Když tu náhle, co se děje, divný šelest houštím spěje,

G⁷ C |F F[#]dim |E
plch, skunk, vše utíká po stráni od Medníka.

Ami Krčmář zhasne, kovbojové ztichnou, pirát zděšen tvář si zakryje,

D Ami
rudé squaw se chvějí a pak vzdychnou:

H⁷ |E G⁷ |
„Blíží se k nám postrach prérie“.

R1: *C D⁷ G⁷*
Mary, babička Mary, dva kolt'áky za pasem,

C
nad hlavou točí lasem.

D⁷ G⁷
Stoletá Mary, babička Mary, ta zkrotí křepce hřebce,

|C E⁷ |
ať chce či nechce.

2. Žádné zuby, z jelenice sukně, ale za to tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně, Toma Mixe strčí do kapsy.
Klika cvakla, v krčmě dveře letí a babička vchází do dveří,
„Pintu ginu, lumpové prokletí!“ bezzubou dásní zaláteří.
Vypiju to jen ve stoje, jdu do volebního boje,
zřím zas město drahý, jedu volit do Prahy.
Dopila a aby se neřeklo, putykáře změnil v mrtvolu,
za zády má štěchovické peklo s šlajsnou svatojánských atolů.

R2: Mary, babička Mary, pádluje bez námahy po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary, jde do volebního boje za kovboje.

3. Ledva v Praze kotvu vyhodila, pro babičku nastal hrozný čas,
neboť hned každá strana tvrdila, že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná, oni že maj hlas ze Štechovic.
Stoletý věk prý nevadí, na předáka je to mládí,
ze všech nejvíce, volala ji polnice.
Tak babičku, pro kterou vždy byla válka s lidojedy legrace,
tu babičku za pár dní zabila, volební agitace.

R3: Mary, bojovná Mary, už nesesává v sedle, ve volbách byla vedle.
Stoletou Mary, babičku Mary, volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

3/4 takt

Ami C G Ami . C G Ami

- 1.** Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří.
Víno máš a chvílku spánku, díky, díky verbíři.

Ami . |C G |Ami Emi |

- 2.** Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá vá,

Ami |. G |Ami Emi |Ami

ostruhami do slabin koně po há ní.

Tam na straně polední čekají ženy, zlat'áky a sláva,

do výstřelu karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami

- R:** Víno na kuráž a pomilovat markytánku,

Ami |C |Ami Emi |Ami

zítra do Burgund batalion za mí ří.

Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,

díky, díky vám královští verbíři.

- 3.** Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouťí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

R:

1.

Ami C Ami E
1. Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky
Ami C |Ami E |Ami
Stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky.

C Ami E
Stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč.
Ami C |Ami E |Ami .
Tu kravatu co nosím mi navlík soudce Linč.

A . D E A
R: Tak kopni do tý bedny ať panstvo nečeká
. D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
. D E A
Do nebeskýho báru já sucho v krku mám.
. D E A ...
Tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám. hspace1em

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý.
Postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

R:

3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát.
Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh si někde v suchu tu svoji whisky pít
nemusel si hochu na krku laso mít.

R:

4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil
nechtěl běžet dokavád se whisky nenapil
zatracená smůla zlá a zatracenej pech
když kůň cucá whisku jak u potoka mech.

R:

- 5.** Až kopneš do té bedny, jak se to dělává
do krku ti zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok.
mám to smutnej konec - a whisky ani lok

R: Tak kopni do té bedny ať panstvo nečeká
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho baru já sucho v krku mám
tak kopni do té bedny!

Bláznova ukolébavka

Pavel Dydovič

6/8 takt

G D C G
1. Máš má ovečko dávno spát, i píseň ptáků končí,
D C G
kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí
D C
Já znám její zášť tak vyhledej skrýš,
D | C D |
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

G D
R: Máš má ovečko dávno spát
C A
a můžeš hrát ty mně můžeš hrát
G C
Vždyť přijdou se ptát,
G C
zítra zas přijdou se ptát
G C G
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš má ovečko dávno spát, dnes máme půlnoc temnou.
Ráno budou nám bláznům lát, že ráda snídáš se mnou.
Proč měl bych jim lhát že jsem tady sám,
když tebe tu mám když tebe mám rád.

- 1.** Můj děda bejval blázen, texaskej Ahasver,
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér.
Ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
a máma mi říkala: „Nehraj si s tou pistolí!“
- 2.** Jenže i já byl blázen tak zralej pro malér
a ze zdi jsem sundával tenhle ten dědečkův kvér.
Pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap „All right“
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Boonie and Clyde.
- 3.** Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul hned zas vylít' jsem jak čert.
Místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
- 4.** Ted' okno mřížovaný mně říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folso blues.
Pravdu měla máma, radila: Nechod' s tou holkou!
a taky mně říkala: Nehraj si s tou pistolkou!

Blues na cestu poslední

Semafor

- 1.** $\overset{D}{\text{Černej}} \overset{G^7}{\text{nebožtíku, máš to ale kliku,}}$
 $\overset{D}{\text{za chvíli do temný hlíny budeš zakopán,}}$
 $\overset{G^7}{\text{Černej}} \overset{\cdot}{\text{nebožtíku, máš to ale kliku,}}$
 $\overset{D}{\text{za chvíli do temný hlíny budeš zakopán,}}$
 $\overset{A^7}{\text{nás jsi nechal v bídě, sám se vezeš jako pán.}}$ $\overset{G^7}{\cdot}$ $\overset{D}{\cdot}$ $\overset{F\#\dim}{\cdot}$ $\overset{Fdim}{\cdot}$ $\overset{D}{\cdot}$ $\overset{D\#\dim}{\cdot}$
- 2.** Jen kopyta koní hrany tobě zvoní,
málo lidí dnes pro tebe slzy polyká,
je to smutnej funus, chybí ti tu muzika.
- 3.** Kam ti pozůstalí, kam ti vlastně dali
věnce, kytky, pentle, svíce, marně se ptám,
proč je rakev holá, to ty asi nevíš sám.
- 4.** Černej nebožtíku, když nemáš na muziku,
poslechni mou radu trochu nevšední,
zazpívej si sám blues na cestu poslední.

- G Hmi C G
- 1.** Včera mě spolkl Nazareth, aby dnes vypliv ostatky mý
celou noc hledám místo kam složit vlasy šedivý
hej pane nechcete mi říct, kde tu můžu složit hlavu svou
ně řekl a hned zmizel tam za tou velkou bílou budovou.
- G Hmi C G Hmi C
- R:** Sundej z něj to břímě a nechtěj za to nic
- G Hmi C
- dědek at' už se nedře, hej, hej, héééj
- G Hmi C G D Emi D C
- nandej mi ho na záda.
- 2.** Přes rameno ranec svůj, jak rád bych nějaký místo měl
kam bych se v klidu schoval a na všechno bych zapomněl
v tom vidím Carmen s Ghiou jak po ulici proti jdou
Carmen že nemá čas, že si spolu rychle užijou.
- R:** Sundej z nich to břímě a nechtěj za to nic holky at' už se nedřou. . .
- 3.** Když přijdeš k paní Mósrové, tak tam není co bys řek
připadáš si jak v automatu ve frontě na párek
povídá: „Mladej kmete, a což takhle třeba Nathalii?“
už není právě nejmladší a tak zůstaň dneska večer s ní.
- R:** Sundej z ní to břímě a nechtěj za to nic holka at' už se nedře. . .
- 4.** Postarší právník mě nakop a to rovnou do koulí
povídá já ti cestu ukážu ale musíš s mým psem ven
povídám moment soudče já jsem taky Homo sapiens
Abych si trochu ulehčil tu ránu jsem mu navrátil.
- R:** Sundej z něj to břímě a nechtěj za to nic dědek at' už se nedře. . .
- 5.** Na dělový kouli z roku 1835 se vezu někam dolů,
je načase mi závidět.
Tak letím mezi vás, pozdravuje vás tamten svět
že prej se nemusíte vracet, je načase mi závidět
- R:** Sundej ze mě to břímě a nechtěj za to nic at' už se nikdy nedřu. . . nandej
si ho na záda.

1. D |G D |
Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války, na
 |E A⁷ |
polích místo bavlny teď rostou bodláky. Ve
D |G D |
stínu u silnice vidím z Jihu vojáky, jak
 |A⁷ D |
válejí se líně a louskaj buráky.

R: D |G D |
Hej hou, hej hou, nač chodit do války, je
 |E A⁷ |
lepší doma sedět a louskat buráky. Hej
D |G D |
hou, hej hou, nač chodit do války, je
 |A⁷ D |
lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník je v sedle, volá: „Yankeeové jdou!“,
ale mužstvo v trávě leží, prej dál už nemohou,
plukovník se otočí a koukne do dálky,
tam jeho slavná armáda teď louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
Když se zeptaj: „Hrdino, cos dělal za války?“
„Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky.“

R:

G

Ami

F

G

donutí přestat se zbytečně ptát.

C

G

Ami

F

G

že už mi doma neotevřou .

R:

D G D

- G F G

D G D

 $\mathbf{A} \mathbf{A}^7$

D G D

2. Čurej sem, sem, sem,
čurej dovnitř, čurej ven,
řekni mi kam čurat mám,
já se ti tam vyčůráám.
Ať jsi s partou nebo sám,
čurej sem a čurej tam.

D G D

- R:** At' seš velkej nebo malej,

D G D

do sklenice vodu nalej,

G F G

ten kdo hodně vody lemtá,

D G D

přečůrá i prezidenta.

D G D A

A když nevíš kudy kam,

- 3. Čurej doma, čurej v metru, (hlavně rychle ještě dneska)
jen nečurej proti větru! (skvělej výkon všichni tleskaj)
Malí ještě nevinný, (můžou čurat do plíny)
maj to pěkně s rámusem.
At' jsi s partou nebo sám, (holky se maj můžou sedět)
čurej sem a čurej tam. (holky se maj můžou sedět)**

R:

- 4.** Čůraj Češi, čůraj Němci,
hrozně tupí vytlemenci,
někdy kýbl, někdy deci.
Na dnešek mám dobrej plán.

A

Čůrat sem a čůrat tam.

- Ami |Dmi Ami |C Dmi |Ami
1. [: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :]
|Dmi Ami ||Dmi Ami |Dmi F
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,
|Dmi Ami ||Dmi Ami E⁷ |Ami
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
- 2.** [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :]
[: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :]
- 3.** [: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :]
[: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :]
- 4.** [: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :]
[: milování je divoká píseň večera. :]
- 5.** [: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :]
[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]
- 6.** [: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat, :]
[: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :]
Já viděl divoké koně...

D A G .

1. Má milá jak ti je, tak jak ti je?

D A G Cadd⁹

Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.

Jsem ten, kdo tě jednou oddělá.

Potkala's zkrátka koho's neměla.

D A G G

2.

Jsi budoucí krev v mojí posteli.

Jsem ten, kdo tě jednou jistojistě zastřelí.

Jsem ten kdo ty tvoje krásný oči jednou zatlačí.

Jsi moje všechno a mě to nestačí.

D . A . G G

R: Je to vážně silná káva, pláč a nebo vztek nic už s tím nenaděláš,

D . A . G G

nech mě jenom hádat, jak jsi hebká na dotek krásná a nedospělá.

3. Víš, všechno má aspoň malý kaz,

jsem ten, kdo ti jednou zlomí vaz.

Má milá vždyť mě znáš jsem dobrák od kosti,

a ty jsi ta co mi to jednou všechno odpustí.

G .

4. Sejde z očí sejde z mysli,

A .

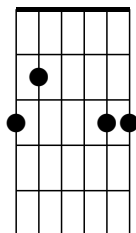
jenom blázen věří na nesmysly,

G .

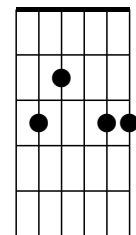
láska je čaroděj a ticho prý léčí,

. .

ale zákon hovoří jasnou řečí.

G

Cadd⁹

R:

D A G .

Má milá jak ti je, tak jak ti je?

D A G Cadd⁹

Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.

Dokud se zpívá

J. Nohavica

3/4 takt

- C Emi Dmi⁷ F C Emi Dmi⁷ G⁷
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C Emi Dmi⁷ F C Emi Dmi⁷ G⁷
včera jsem nespál a ani dnes nespočínu,
F G C |C Ami |G G
svatý Medard, můj patron, t'uká si na če lo,
F G F G C Emi Dmi⁷ G⁷
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hó hó.
- 2.** Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
- 3.** Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
- 4.** Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 5.** Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: „Lidi, jste tam?“
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
Že dokud se zpívá ještě se neumřelo.

Dmi **C**
1. Sedím a koukám jak zvrácenej podzim

Ami **G**
stromům svlíká jejich šat

Dmi **C**
poslouchám ptáky a jenom tak kouřím

Ami **G**
malinko chce se mi spát

Padá mi hlava pak cejtím jak někdo
lehce mě za ruku vzal
blázen či voják jak maškara divná

Ami **Dmi**
tam stál já pozval ho dál

2. Měl špinavej kabát a v ruce flétnu
oči jak z mrtvejch by vstal
na botách bahno snad celého světa
a tuhleť píseň mi hrál

Tu píseň co zpívám a vůbec vám nevím
kde na ni akordy vzal
jak sem tam seděl a koukal a kouřil
to já teprv ji psal

3. Povídá hochu vracim se z flámu
hráli jsme karty se zdá
partii pokera o budoucí vládu
dík bohu vyhrál jsem já

Já měl z pekla štěstí a nebo pár trumfů
v rukávu podvod - já vím
chcete mě soudit tak dejte mě na kříž
jsem váš d'ábel a syn

- 4.** Pak pomalu mluvil a ničil mě silou
co od věků v sobě už má
drtil mě pravdou a pouštěl mi žilou
na závěr jen povídá

Bůh stvořil lásku a žal taky bolest
a já jenom ubohej chtíč
fandím vám lidem nevím proč nemáš
mě rád já poslal ho pryč

- 5.** Sedím a koukám jak zvrácenej podzim
stromům svlíká jejich šat
poslouchám ptáky a jenom tak kouřím
a malinko chce se mi spát

Padá mi hlava pak cejtim jak někdo
lehce mě za ruku vzal
blázen či voják jak maškara divná
tam stál tak pozvem ho dál

1. C F C
Kolik je smutného když mraky černé jdou
· G F C
lidem nad hlavou smutnou dálavou
· · F C
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl
· G⁷ F C
za čas odletěl, každý zapomněl

R: C G⁷ ·
Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán
 F C
po státech toulal se jen sám
 F C G⁷
a že byl veselej tak každej měl ho rád
G⁷ F ·
tam ruce k dílu mlčky přiloží
 C Ami F
a zase jede dál a každej,
 G⁷ |F G⁷ |C ·
kdo s ním chvílku byl, tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát
a když pak večer ranče tiše usínaj
Frankův zpěv jde dál nocí s písní dál.

R:

3. Tak Frankyho vám jednou našli přestal žít,
jeho srdce spí tiše smutně spí
Bůhví a za co tenhle smíšek konec měl
farář píseň pěl umíráček zněl.

R:

2/4 takt

D G A D
1. Za lasami za gorami za dolinami

D G A D
pobiłi się dwaj gorale ciupagami.

 G A D
R: [: Ej gorale, nie bijta się

. G
ma góralka dwa warkocze

A D
podzielita się. :]

2. Za lasami za goramiš...
ma goralka dwoje oczu podzielita się.

3. Za lasami za gorami...
ma goralka wielke serce podzielita się.

4. Za lasami za gorami...
ma goralka z przodu z tyłu podzielita się.

D D D D

D

[: Pam pam pa dam pam pa dam pam pam pam pa dam pam pa dam pam

G A⁷ D .
Pam pa da da dam pa da da dam. :]

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G A⁷ D .
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,
já jim ale na to řek: chci být hlídačem krav.

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštiny a mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen.

D D D G A⁷ D D
Zpívat si: pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nenašel jsem v nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě koukal jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, sednu do mokré trávy.
S nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

D . C D
1. Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky,
. C G D
dám ti je do vlasů tak usínej tak usínej.

D . C D
R: Ho ho Watanay ho ho Watanay
. C G D
ho ho Watanay Kiokena Kiokena.

2. Sladkou vůňi nese ti noční motýl z přeleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání jak uhání.

R:

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

R:

3/4 takt

D A D . G A

1. Stojí hruška v širém poli, vršek se jí zelená.

D G A D . . A D

[: Pod ní se pase kůň vraný, pase ho má milá. :]

2. Proč má milá dnes pasete, z večera do rána?

[: Kam můj milý pojedete, já pojedu s váma. :]

3. O já pojedu daleko, přes vody hluboké.

[: Kéž bych byl nikdy nepoznal, Anny černooké. :]

4×Ami .

1. Ten kdo nezná hukot vody

C G C
lopatkama vířený jako já, jako já.

Ami
Kdo Hudsonský slapy nezná

G Ami
sírou pekla šířený, ať se na hudsonský

G Ami G Ami
šífy najmout dá, jo ho ho.

Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na
mělčinu vjel, málo zná, málo zná.
Ten kdo neměl tělo ztuhlý
až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

F Ami
R: Tak ahoj, páru tam hod',

G Ami
ať do pekla se dřívě dohrabem.

G Ami G Ami
Jo ho ho, jo ho ho.

2. Ten kdo nezná noční zpěvy
zarostenejch lodníků, jako já, jako já.
Ten kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
Ten kdo má na bradě mlíko,
kdo se rumem nevopil, málo zná, málo zná.
Kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

R:

3. Kdo má roztrhaný boty,
kdo má pořád jenom hlad, jako já, jako já.
Kdo chce celý noci čuchat
pekelního ohně smrad, ať se na hudsonský šífy
najmout dá, jo ho ho. Kdo chce zhebnout
třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jako já,
Kdo má srdce v správném místě,
kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

R:

- 1.** $\overset{A}{}$ $D\ A\ Hmi$ $F^\#mi\ E$
[: Čí že ste, husličky, či-e, kdo vás tu zanechal :]
- $Hmi^7\ E\ A\ D\ Hmi\ E\ A\ D\ Hmi\ F^\#miE\ Hmi\ F^\#mi\ E$
na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?
- 2.** [: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :]
že ste, husličky, samé, že ste, husličky, samé na světě zůstaly?
- 3.** [: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :]
co sa mu enem zdálo, bože co sa mu enem zdálo,
že už vjec nechtěl hrát?
- 4.** [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]
až sa tá bude trápit, až sa tá bude trápit, která ho nechtěla.

31

Ami C G Ami .

1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
a vánice sílí v poryvech ledových.

C G
Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,

Dmi G
do sýpek se raději už nikdo nedívá,

C G
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří

Dmi G Ami .
a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíží.

2. Tak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašenej soused na okno zaklepal:
„Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, doktor snad poradí.“
Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
„Nejezdi naší zkratkou, je tam velkej sráz
a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!“

3. Na to smutné ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšíl.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych v té noci nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Ami C G Ami

4. Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací. . .

C Ami F G Dmi F (2×)

G

1. Skončili jsme jasná zpráva,

|Emi C |D
proč o tebe zakopávám dál,

|Ami C |G
projít bytem já abych se bál.

Dík tobě se vidím zvenčí,
připadám si starší menší sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

|Emi G |Emi Hmi |
R: Pěnu s vůni jablečnou, vyvanulý sprej,

|Emi G |D
telefon, cos ustrihla mu šňůru,

|Emi G |Emi Hmi |
knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,

|Emi G |D
píše se v ní, jak se lita vzhůru,

Ami D
lita vzhůru, ve dvou vzhůru.

2. Odešla's mi před úsvitem,
mám snad bloudit vlastním bytem sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

R:

3. Skončili jsme jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
jasná zpráva, rub, co nemá líc.

Jdem zpátky do lesů

Žalman

- 1.** Ami^7 D^7 G .
Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
 Ami^7 D^7 G .
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.
 Ami^7 D^7 G Emi
Mraky vzali slunce, zase pod svou ochranu,
 Ami^7 D^7 G D^7
jen ty nejdeš holka zlatá, kdypak já tě dostanu.

- R:** G . Emi
Z ráje, my vyhnání z ráje,
 . Ami^7 C^7 G D^7
kde není už místa, prej něco se chystá.
 G . Emi
Z ráje, nablýskaných plesů,
 . Ami^7 C^7 G .
jdem zpátky do lesů, za nějaký čas.

- 2.** Vlak nám včera ujel, za stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo jsi šel do sebe.
Šel jsi vlastní cestou a to se dneska nenosí
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R:

- 3.** Už tě vidím zdálky, jak máváš na mě korunou,
jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.
Zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

Idou po mně, jdou

J. Nohavica

3/4 takt

- 1.** Býval jsem chudý jak kostelní myš,
D F#mi Hmi A7
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
G D A7 Hmi
[: pak jednou v létě řek jsem si: „ať,
G D G D
svět fackuje tě, a tak mu to vrať.“ :]
- 2.** Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]
- R:** D . G D
. . G A7
na každém rohu mají fotku mou,
G D A7 D
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
D . C G A7 D A7 D
tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
- 3.** Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]
- 4.** Pak půl roku nato řekla mi: „Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,“
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]

R:

- 5.** Klenotník Smith mi do očí lhal,
dvě facky slíz a dal, vše mi dal,
[: a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená. :]
- 6.** Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh a straním se žen,
[: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]
- R:** Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Jednou mi fotr povídá

Ivan Hlas

1. A^7 . D^7 .
Jednou mi fotr povídá, zůstali jsme už sami dva, že
 E . A^7 .
si chce začít taky trochu žít,
nech si to projít palicí a nevracej se s vopicí,
snaž se mě hochu trochu pochopit.

R: E . A^7 .
Já šel, šel dál, baby, kam mě Pánbůh zval,
 E . A^7 .
já šel, šel dál, baby, a furt jen tancoval,
 A^7 . D^7 .
na každý divný hranici, na policejní stanici
 E . A^7 .
hrál jsem jenom rock'n'roll for you.

2. Přiletěl se mnou černej čáp, zobákem dělal klapý klap
a nad kolíbkou Elvis Presley stál,
obrovskej bourák v ulici, po boku krásnou slepici
a lidi šeptaj: přijel nákej král.

R:

3. Pořád tak nák nemohu, chytit štěstí za nohu
a nemůžu si najít klidnej kout,
bláznivý ptáci začnou rvát a nový ráno šacovat
a do mě pustí vždycky silnej proud.

R:

Ještě jedno kafe bych si dal

Křestian Robert

Emi . D .
1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
C . H⁷ .
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
Emi . D .
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
C . H⁷ .
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.

C . H⁷ .
R: Ještě jedno kafe bych si dal,
C . H⁷ . Emi
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

R:

3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

R:

- Emi . H⁷ Emi
1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
 Emi . H⁷ Emi
 spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
 D⁷ G D⁷ | G H⁷ |
 Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
 Emi . H⁷ | Emi D⁷ |
 žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin.

- G . |. Gdim | D⁷
R: Jožin z bažin močálem se plíží,
 . . . G
 Jožin z bažin k vesnici se blíží,
 . . . |. Gdim | D⁷
 Jožin z bažin už si zuby brousí,
 . . . G
 Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
 C G D⁷ G
 Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
 C G D⁷ | G H⁷ |
 platí jen a pouze práškovací letadlo.

- 2.** Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
 přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
 "Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
 tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

R:

- 3.** Říkám: 'Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
 Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.
 Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
 na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin – tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Kdyby tady byla taková panenka

Žalman

- 1.** [: Kdyby tady byla taková panenka,
 ^{G⁷} ^C
 která by mě chtěla, :]
- ^F ^C
[: která by mi chtěla syna vychovati,
 ^{G⁷} ^C
 přitom pannou býti. :]
- 2.** [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
 přitom pannou býti, :]
[: ty by jsi mi musel kolébku dělati,
 do dřeva netíti. :]
- 3.** [: Kdybych já ti musel kolébku dělati,
 do dřeva netíti, :]
[: ty bys mi musela košiličku šíti
 bez jehly a nití. :]
- 4.** [: Kdybych já ti měla košiličku šíti
 bez jehly a nití, :]
[: ty by jsi mně musel žebřík udělati
 až k nebeské výši. :]
- 5.** [: Kdybych já ti musel žebřík udělati
 až k nebeské výši, :]
[: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
 ^{Ami}
 byl by konec všemu. :]

Když jde malý bobr spát

Petr Skoumal

D A G D
1. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,

D A G D
tak si chvilku hraje rád, hraje rád, hraje rád.

D A G D
Postaví se na zadní, na zadní, na zadní.

D A G D
Jenom bobře nespadni, jenom nespadni.

A A
R: Prosím vás buďte tak dobří dělejte to jako ti bobři.

D G A D G A
Raději hned po dobrém následujte za bobrem.

2. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
dobré jídlo jídá rád, jídá rád, jídá rád.
Pije mléko glo glo glo, glo glo glo, glo glo glo,
aby mu to pomohlo dělá glo glo glo. . .

R:

3. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
tak si uši myje rád, myje rád, myje rád.
Vyčistí si pravý zub, levý zub, dupy dup
a už spinká jako dub, spinká jako dub.

R: Prosím vás buďte tak hodní, dělejte to jak bobři vodní.
Stejně Jarda jako Jan pochodujte do hajan.

1.

R:

J. Nohavica

- 5.** Neplačte vy oči moje
ona za to nemohla,
mladá holka lásku potřebuje a
tak si k lásce pomohla
la la la
tak si k lásce pomohla.
- 6.** Major nosí velkou hvězdu,
před branou ho potkala, on
řek jí že má zrovna volný kvartýr
a tak se zbalit nechala,
la la la
tak se zbalit nechala.
- 7.** Co je komu do vojáka,
když ho holka zradila,
naschledanou pane fráňo šrámku,
pisnička už skončila,
la la la
Ami Emi F
jak pak se vám libila,
G C G
la la la?
Ami Emi Ami
No nic moc extra nebyla.

Když náš táta hrál

Greenhorns

- 1.** $\overset{\text{G}}{\text{Když}} \overset{\cdot}{\text{jsem}} \overset{\cdot}{\text{byl}} \overset{\cdot}{\text{chlapec}} \overset{\cdot}{\text{malej}}, \text{ tak } \overset{\cdot}{\text{metr}} \overset{\cdot}{\text{nad}} \overset{\cdot}{\text{zemí}},$
 $\overset{\text{C}}{\text{scházeli}} \overset{\cdot}{\text{se}} \overset{\cdot}{\text{farmáři}} \overset{\cdot}{\text{tam}} \overset{\cdot}{\text{u}} \overset{\cdot}{\text{nás}} \overset{\cdot}{\text{v}} \overset{\cdot}{\text{přízemí}},$
 $\overset{\cdot}{\text{mezi}} \overset{\cdot}{\text{nima}} \overset{\cdot}{\text{můj}} \overset{\cdot}{\text{táta}} \overset{\cdot}{\text{u}} \overset{\cdot}{\text{piva}} \overset{\cdot}{\text{sedával}}$
 $\overset{\text{D}^7}{\text{a tu}} \overset{\cdot}{\text{svoji}} \overset{\cdot}{\text{nejmilejší}} \overset{\cdot}{\text{hrál.}}$

C G D⁷ G (2×)

- 2.** Ted' už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a ted' táhnu zpět,
kdybch si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.
- 3.** Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
- 4.** To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

C E^{mi} A^{mi}⁷ C

1. Strejček kovář chytil kleště,

F^{maj}⁷ C F^{maj}⁷ G

uštíp z noční oblohy
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh kamsi pro pivo,
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C E^{mi} A^{mi}⁷ C

R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou

F^{maj}⁷ C D⁷ G

kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,

C E^{mi} A^{mi}⁷ C

tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou

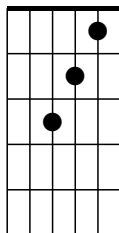
F^{maj}⁷ C F^{maj}⁷ C

kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem, pak tu kapku všude rozstřík jedním mocným úderem, celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk pramen na zmačkané polštáře, kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře, kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází, do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí.

F^{maj}⁷

Knockin' on heaven's door

Bob Dylan

G D Ami Ami⁷
1. Mama, take this badge off of me
G D C
I can't use it anymore
G D Ami Ami⁷
It's gettin' dark, to dark for me to see
G D C
Feel like I'm knockin' on heaven's door

G D Ami Ami⁷
R: Knock, knock, knockin' on heaven's door
G D C
Knock, knock, knockin' on heaven's door
G D Ami Ami⁷
Knock, knock, knockin' on heaven's door
G D C
Knock, knock, knockin' on heaven's door

2. Mama, put my guns on the ground
I can't shoot them any more
That long black cloud is comin' down
Feels like I'm knockin' on heaven's door

R:

3/4 takt

Ami .

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,

.
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi

G⁷

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C

E⁷

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami .

Dmi .

R: O vodě, o trávě, o lese,

G⁷ .

C .

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami .

Dmi .

o lásce, o zradě, o světě

E⁷ .

Ami .

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

- 5.** Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
- 6.** Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.
- R:** O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě. . .

G C
Byl jeden pán, ten kozla měl
D G
velice si s ním rozuměl.
Měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.
Jednoho dne se kozel splet
rudé tričko pánovi sněd
Když to pán zřel, zařval „jejé“,
svázal kozla na koleje.
Zapískal vlak, kozel se lek:
„To je má smrt“, mečel „mek, mek“,
Jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.
Nánánáná. . .

Byl jeden pán, ten šnečka měl
velice si s ním rozuměl.
Měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu tykadla na dobrou noc.
Jednoho dne se šneček splet
zelené tričko pánovi sněd
Když to pán zřel, zařval „jejé“,
svázal šnečka na koleje.
Zapískal vlak, šneček se lek:
„To je má smrt“, šnečel „šnek, šnek“,
Jak tak šnečel, vykašlal pak
zelené tričko, čímž zrychlil vlak.
Křup křup křup, . . .

Byl jeden Bob, ten tábor měl
velice se se s ním nadřel.
Měl ho moc rád, opravdu moc,
Hrál na banjo každičkou noc.
Jednoho dne ozvalo se:
„Hygiena!“, uteklo se.
Bob to zvládá velmi dobře,
Řekl ženské: „Jdi pryč bobře.“
Nánánáná. . .

D

R: Kulatý obdélníky, kulatý obdélníky,

A⁷

D

fialovej les a žlutá voda.

Kulatý obdélníky, kulatý obdélníky,

A⁷

D

fialovej les a žlutá voda.

D

1. Pojd' se mnou, ty moje poupě,

A⁷

D

já ukážu ti opiový doupě,

tam v těžkém dýmu omamnejch jedů

A⁷

D

uvidíš fialovej les a žlutou vodu.

R:

2. Ležím si na břiše, na zádech bednu kytu,
v kapse hrst hašiše, žiju si v blahobytu,
dva kufry algeny dostal jsem za chatu
a potom za aut'ák LSD lopatu.

R:

3. Fenmetrák posvačím, čuchnu si čikuli,
mám z toho čistidla frňák jak bambuli,
konečně v kómatu rysy mi přituhly,
sako a kravatu dají mi do truhly.

R:

1. $4 \times \text{Emi}$. G D | G D | G
Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp
 G D | Emi D | Emi . . .
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
 G D | G D | G
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
.
 D | Emi D | $5 \times \text{Emi}$ D G D G C G
drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk si na če lo.

R: G . D .
Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
 D . | G D | G
já moh jsem jít hned študovat, jen kdybych trochu chtěl.
.
 D .
Oženit se, vzít si ňákou trajdu copatou
.
 G | . D |
a za její lásku platit celou vejplatou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

R:

3. Vlny s kocábkou si házely a každěj dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

R:

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R:

- 5.** Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv,
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh mít.

R:

F A

1. Je den. Tak pojd' Marie ven.

B C

Budeme žít. A házet šutry do oken.
Je dva. Necháme doma trucovat.
Když nechtějí – nemusí. Nebudem se vnucovat.
Jémine. Všechno zlý jednou pomine.
Tak Marie. Co ti je?

2. Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.
At' jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.
A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.

3. Je to jed. Mazat si kolem huby med.
A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádijé.
Marie. Už zase máš (k) tuní sklony.
Jako loni. Slyším kostel zvony znít.
A to mě zabije. A to mě bije.
A to mě zabije. Jistojistě.

F A B C

- R: Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.

F A B

Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.

C F

Život vdechovat. Nechtěj mě milovat.

A B C

Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat.
Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.
Život vdechovat.

4. Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.
Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě.
Jen prosté. Spříznění duší.
Aniž by kdokoli. Cokoli tušil.

- C** **G**
1. Měla vlasy, samou loknu, jé, jeje,
G⁷ C
ráno přistoupila k oknu, jé, jeje.
C⁷
Vlasy samou loknu měla
F **Fmi**
a na nic víc nemyslela
C **A** **D⁷ G⁷ C**
a na nic víc nemyslela, jé, jé, jé.
- 2.** Nutno ještě podotknouti, jé, jeje,
že si vlasy kulmou kroutí jé, jeje.
Nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé, jé, jé.
- 3.** Jednou vlasy sežehla si, jé, jeje,
tím pádem je konec krásy, jé, jeje.
Když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé, jeje.
- 4.** O vlasy už nestará se jé, jeje
a diví se světa kráse jé, jeje.
Vidí plno jinejch věcí
a to zato stojí přeci
a to zato stojí přeci jé,jé,jé.

Emi Ami Emi H⁷ Emi Ami Emi H⁷ Emi H⁷

- Emi Ami
1. Medvědi nevědí,
Emi H⁷
že tůristi nemaj zbraně,
Emi Ami
až jednou procitnou,
Emi H⁷ Emi H⁷
počíhají si někde naně.
- 2.** Výpravě v doubravě
malý grizly ukáže se,
tůristé zajisté
rozutíkají se po lese.

D⁷ G
R: Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky
D⁷ G
a dívčí dřeváky a drahé fot'áky,
D⁷ G G⁷
medvědi je v městě vymění za zlat'áky,
C C[#]dim G E⁷
za ty si koupí maliny, med,
Ami⁷ D⁷ G
a slané buráky.

Ami

1. [: Mezi horami

C G Ami
lipka zelená :]

C

[: zabili Janka

G Ami
Janíčka, Janka

Ami G Ami
miesto jeleňa :]

2. [: Keď ho zabili
zamordovali :]

[: na jeho hrobě
na jeho hrobě
kříž postavili :]

3. [: Ej, křížu, křížu
ukřížovaný :]

[: zde leží Janík
Janíček, Janík
zamordovaný :]

4. [: Tu šla Anička
plakat Janíčka :]

[: hned na hrob padla
a viac nĕvstala
dobrá Anička :]

- Emi D G C G D
1. Děkuju ti za to, žes mi ještě zavolala,
Emi D G C G D
moje duše černá už to ani nečekala,
Emi D G C G D
jenže, moje drahá, je to všechno trochu na nic,
Emi D G C G D
já už jsem se rozhod, zítra budu znovu panic.
- 2.** Děkuju ti za to, žes to rovnou nepoložil,
že jsi nezapomněl, co jsi se mnou všechno prožil.
Teď, když svítí měsíc pro každýho zvlášť, je mi to líto,
jenže už je konec, však víš to. Vím to!

- Emi DG C G D
3. Měsíc, svítí měsíc.
Emi DG C G D
Měsíc, svítí měsíc.
Emi DG C G D
Měsíc, svítí měsíc.
Emi
Měsíc.

D G Emi
1. Déšť' ti holka smáčel vlasy,
A⁷ D A⁷
z tvých očí zbyl prázdný kruh.

D G Emi
Kde jsou zbytky tvojí krásy,
A⁷ D A⁷
to ví dneska jenom Bůh.

D G Emi
R: Z celé jižní eskadrony
A⁷ D A⁷
nezbyl ani jeden muž.

D G Emi
V Montgomery bijou zvony,
A⁷ D A⁷
déšť' ti smývá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty
leží i tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkých chvil.
Proužek krve stéká prachem,
vlasy lepší jako jíl.

R:

4. Déšť' ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví.
Lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.

R:

- 1.** Ami G Dmi
Cesta je prach a štěrk a udusaná
Ami C F G⁷ C
hlína a šedé šmouhy kreslí do vlasů
 Dmi G C
a z hvězdných drah má šperk co kamením
 Emi Ami G
se spíná a pířka touhy
 Emi Ami
z křidel pegasů.
- 2.** Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má
v ruce štítky a pase staniol, a z očí chtějí jí plá,
když háže do neznáma, dvě křehké snítky
rudých gladiol.
- R:** G
Seržante písek je bílý jak paže Daniely
 Ami
počkejte chvíli mé oči uviděli
 G
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění
 Ami G⁷
Seržante mávnou a budem zasvěceni.
 C E
Morituri te salutant, morituri te salutant. . .
- 3.** Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídla holubí a marš mi hrál
zvuk děl co uklidnění skýtá,
a zvedá chmýří které zahubí.
- 4.** Cesta je fér a prach a udusaná hlína
mosazná včelka od vlkodlaka
Rezavý kvér, můj prach a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka. . .

1. C Ami
Táhněte do háje - všichni pryč.

 C Ami
Chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč.

 C Ami
Jak si tu můžete takhle žrát?

 F G
Ztratil jsem holku, co jí mám rád.

2. C Ami
Napravo, nalevo nebudu mít klid.

 C Ami
Dala mi najevo, že mě nechce mít.

 C Ami
Zbitej a špinavej, tancuju sám.

 Dmi G
Váš pohled káravej už dávno znám.

R: F C
Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena Jé, jé, jé.

 F C
Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena Jé, jé, jé.

 F
Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena.

C Ami F G
Je to tak a vaše saka vám posere pták.

3. Cigáro do koutku si klidně dám.
Tuhletu pochoutku vychutnám sám.
Kašlu vám na bonton, Bejby si chytřej chlap.
Sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

R:

R: ...
Je to tak, tenhleten barák vám posere pták.

D A Emi
1. Nad stádem koní

G D
podkovy zvoní, zvoní

A Emi
černý vůz vlečou

G
a slzy tečou

D
a já volám:

„Tak neplač můj kamaráde
náhoda je blbec když krade“

D A Emi
Je tuhý jak veka a řeka ho zplaví

G C G A
Máme ho rádi. No tak co, tak co, tak co.

2. Vždycky si přál, až bude popel i s kytarou, hou.
Vodou at' plavou jen žádný hotel s křížkem nad hlavou.

až najdeš místo, kde je ten pramen a kámen co praská.
Budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska.
No tak co, tak co, tak co.

3. Nad stádem koní, podkovy zvoní zvoní
černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám

Vysyp ten popel kamaráde do bílé vody vody.

G
Vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy

D
 4. Vysyp ten popel ...
 A G
 kamaráde ...
 D A G
 do bílé vody vody ...
 D
 Vyhasnul kotel ...
 A E mi
 a náhoda je ...
 G
 štěstí od podkovy ...

- G D C D G D C D
1. tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic.
G D C D Emi
Z tak velký lásky většinou nezbyde nic.
C G C G D
Z takový lásky jsou kruhy pod očima
G D C D G D C D
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.
- 2.** Jsou jistý věci co bych tesal do kamene.
Tam kde je láska tam je všechno dovolené
a tam kde není tam mě to nezajímá.
Jó dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.
- 3.** Já nejsem svatej ani ty nejsi svatá
ale jablka z ráje bejvala jedovatá.
Jenže hezky jsi hrála, když mi někdy bylo zima.
Jó dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.
- G D C D G D C D
4. tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic.
G D C D Emi
Z tak velký lásky většinou nezbyde nic.
C G C G D
Z takový lásky jsou kruhy pod očima
G D C D G D C D
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.
G D C D G D C D
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.
G D C D G D C D
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.
G D C D G D C D
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.

G D Ami

1. Mámo sundej kytku z kabátu

G D C

za chvíli mi bude k ničemu.

G D Ami

Můj kabát a kudlu vem pro tátu,

G D C

já už stojím před bránou s klíčem.

G D Ami

R1: Cejtim že zaklepu na nebeskou bránu.

G D C

Cejtim že zaklepu na nebeskou bránu.

G D Ami

Cejtim že zaklepu na nebeskou bránu.

2. Jó mámo zahrab moje pistole
ať už z nich nikdy nikdo v životě nemůže střílet.
Ještě se sejdem za sto let,
až se vydáš na poslední výlet.

R1:

3. Neberu s sebou milý tváře
žijte si tu co se do vás vejde.
Až popíšem všechny diáře
všichni se tam za tou bránou sejdem.

G D Ami

R2: Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu.

G D C

Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu.

G D Ami

Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu.

G D C

Ú – ú – u – ú

- 1.** Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce,
 Dmi Ami D[#]dim H⁷
 originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.
 Ami Dmi Ami
 Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
 Dmi Ami H⁷ Ami
 pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
 Dmi Ami H⁷ Ami
 Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
 Dmi Ami D[#]dim H⁷
 při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
 Ami Dmi Ami
 Vznikly větší potíže, když Božena v negližé,
 Dmi Ami D[#]dim(E⁷) E⁷(Ami)
 když Božena v negližé řvala, že ho nechce.
- 2.** Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
 originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
 Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: Padej, sbohem,
 zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
 Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
 originál medvěda, tuším značky grizzly.
 Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
 a zamčela a trucuje, tak si to taky slízli.
- 3.** Tak tu sedím se sousedem, s nosorožcem a s medvědem,
 Dmi Ami H⁷ Ami
 nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

D
1. Na Okoř je cesta, jako žádná ze sta,
 A⁷ D
 roubená je stromama.

.
 Když jdu po ni v létě, samotén na světě,
 A⁷ D
 sotva pletu nohama.

G D
 Na konci té cesty trnité
 E A⁷
 stojí krčma jako hrad.

D
 Tam zapadli trempi, hladoví a sešlí,
 A⁷ D
 začli sobě notovat.

. A⁷
R: Na hradě Okoři, světla už nehoří,
 |D A⁷ |D
 bílá paní šla už dávno spát.

. A⁷
 Ta měla ve zvyku podle svého budíku
 |D A⁷ |D
 o půlnoci chodit strašívát.

G D
 Od těch dob, co jsou tam trampové,
 E A⁷
 nesmí z hradu pryč.

D A⁷
 A tak dole v podhradí, se šerifem dovádí,
 |D A⁷ |.
 on ji sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne z rána, roznesla se fáma,
že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví do dnes, kdo to tenkrát odnes,
nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš
s Bílou paní v kostnici.
Místo aby hlídal, zuřivě ji líbal,
dostal z toho zimnici.

R:

Síla starejch vín

Škwor

kapo na 1. pražci

G D Emi C Emi C Emi D G G

- Emi C D
1. Podle nepsanejch zákonů hledáme něco, co nám nejspíš schází.
Emi C D
Podle prastarejch pudů, který nás nutěj furt za něčim jít.
Emi C D
Do stejný řeky nikdy nevstoupíš, klacky sám sobě pod nohy házíš.
Emi C D
Cos chtěl, máš, stejně dojdeš k poznání.

G D Emi C
R: Že věci některý jsou neměnný, jak síla starejch vín
Emi C
A někdy je tma kolem nás
Emi D
To když zrovna nejsme stálí
G D
Najednou blížký jsou si vzdálený
Emi C
To z očí kouká nám
Emi C
Tak na chvílí stůj, vzpomínej
Emi D G
No a přiznej, taky jsme se báli, co bude dál.

- Emi C D .
2. Každěj ctí asi jinej zákon a kdo ví, co nám odvahu dává.
- Emi C D .
- Každěj má asi jinej kód a ty sám zřejmě všechno víš líp.
- Emi C D .
- Jak když přesadíš starej strom, taky to nebude velká sláva.
- Emi C D .
- Cos chtěl máš, stejně dojdeš k poznání.

R: